„Valdres“

utkommer på Fagernes
tirsdag, torsdag og lørdag.

Ekspedisjon
Post-, Telegraf- og Telefon-adresse:
Fagernes.

Redaktør: G. O. Hovi.
Abonnementspris kr. 1.75 pr. kvartal.
Annonsepriser: 10 øre pr. m/m, 1. side 20 øre, 2. side 15 øre.

steinute og bakkute vegane — anten her eller over åsen lengere nord. Ei lita soga! Det var då sokneprest Tvetan skulde til Smiugardsbygda i sitt fyrste soknebod. Dei gjekk beint over åsen ifrå Thon. Då han stod på høgda ovanfor Fauske og såg utover bygda, braut han ut heilt momentant: Stakkars folk som bor der! De får aldri se sin prest. . . .

Men so kom S a m a n b i n d i n g s v e g e n. Han batt saman ogso bygdene i Nord-Etnedal. Men han går ikkje opp og ned desse bratte bakkane. Grytehødda er like lang anten ho står eller ligg; men når ho ligg er ho flatare, sa ein av fremste vegbyggjarane i landet eingong. Difor går han no rundt dette Solbrekk-hovda, litt ovanfor Kvernemoen, og kjem ved Lien innatt på den gamle kløvjavegleida som han so stort sett fylgjer til han ved Brusveen skule kjem samam med køyrevegen til Smiugaren. På denne vegen som er ei grein på vegen Rust—Lenningen, var eg i 1920 med og tok dei fyrste spadetak.

Vi flygjer so denne vegen ca. ½ km utover — og er på fjellvegen Rust—Lenningen. Denne stig ganske sterkt op til Frugeset, men komen op dit, ber det vekslande med og mot heilt innover til Lenningen. Her er vene stølstrakter, men ogso mange fastbuande folk. Ved Havsendfjorden når vegen sitt høgste punkt på Valdressida, ca. 1000 m o. h., og herifrå går det jamnt nedover mot Lenningen. Men fyrst lyt me stogga ved Feplassen. For der er me like ved sjølve turistattraksjonen på heile turen: Vi står ved foten av synsfjellet med Spåtinden! Og opp dit blir ein fin-fin fottur på snaut ein time.

Ja — har du vore på Spåtinden? Visst ikkje har du enno ei oppleving tilgode. Du vil få ei kjennsle av at du er komen opp på høgste taket. På ingen leid er det noko som stengjer for synet. Over heile den delen av austlandet som ligg millom Langfjellene og Kjølen, millom Skreifjellene og Jotunheimen og Rondane kan auga ditt sjå. Og Mjøsa i mest heile si lengd, som eit glinsande sylvband. Ingen under at fjellet ber namnet Synsfjellet. Finst det ånd i deg gløymer du aldri ein klår septemberdag på Spåtinden!

Innover her er fine hamnegangar. Men vi er snart ved Lenningen. Her endar Valdres — og dermed ogso turen vår. Vi befinner oss atter i mitten av 1936. Takk for fylgje!

— Hit til Lenningen rekk altso idag vegen ifrå Etnedal. Og ifrå Gausdal rekk han vestover til Rødsjøen. Millom desse tvo stader står då att ca. 3 km. Denne stubben skal i sumar bli stikka og kanskje ogso arbeid etter optak av Etnedal heradsstyre. Dermed er altso vegane knytte ihop. Men å få dei utvida og gjort skikka for gjenomgangstrafikk, er meir enn desse bygdene kan makta.

Innover viddene her er eg mindre kjend. Eg har gått over der eit par gonger. Eg såg fjell med bjørkelider om foten og svære hamnegangar. Nedover mot Synsfjorden og Dokkadalen såg eg store gran og furuskogar som minnte meg um u r s k o g. Det ligg sætrar spreidde hist og her over desse viddene. Men ser ein t. d. på busetnaden i Etnedal, må her vera rikeleg med rom til heile bygdelag! Og ifrå Torpa på austsida — men ogso på vestsida av Synsfjellet tøygjer dei private vegane seg innover og vil gjerne nå sambindingsvegen som ved Kitilbu kjem inn på rette fjellvegen ifrå Gausdal. — Etter denne leida eg her har skildra, er det idag berre stubbane Fagernes—Garli—Sørhus, Kvernemoen—Brusveen skule og Lenningen—Rødsjøen som ikkje er arbeidde. Samanlikna med det som allereide er i brukbar stand, er dette berre småteri.

— Ser du no dette net av vegar som denne vegen vilde binda saman og verta hovudgreina i? Du kan koma ifrå Gausdal. Vil du nedover Torpa eller Snertingdal kan du snart det. Vil du til bygder lengere vest på Vestopland, reiser du berre nedover Etnedal. Komen til Fagernes finn du lett fram til dei andre Valdresbygder, ja like til Lærdal og Aardal. Og skal du lenger mot vest — til Hallingdal — kan du berre fylgja nr. 60 til Leira. Der opnar seg vegen Leira—Gol.

Men dette er likevel ikkje det som veg mest. Det som veg mest er det at leida Fagernes—Nord-Etnedal—Gausdal, samanlikna med dei andre, har den absolutt naturlege fyreretten. Den er so å segja ifrå skaparen si hand lagt tilrette for trafikken millom Valdres og Gausdal — og dermed ogso for store deler av Gudbrandsdalen. Og korleis det enn blir tilstelt — omlag hit vil den før eller seinare koma. Det syter sjølve livet for. For på heile Valdressida pulserar det her allereide året rundt. Og vil koma til å gjera det meir og meir — etterkvart som tida går og kommunikasjonene blir utbygde — ogso innover Torpa og Gausdalsalmenningane. Um ein sambindingsveg, etter ei meir eller mindre »kunstig« leid, blir berre ei ny bør for samfundet, og vil før eller seinare koma i forfall.

Lomen 5. juli 1936.

Syver Skogstad.

E. S. Det vilde vera interessant om dette kunde bli innteke ogso i Gjøvik- og Gudbrandsdalsavisor.

D. S.

Voldsom brann på Hønefoss.

Follum papirfabrikk ødelagt.

Ti minutter før halv 12 natt til mandag utbrøt brann i Follum Papirfabrikk ved Hønefoss. Maskinhallen blev totalt ødelagt.

Man antar at gnister fra en maskin har kommet bort i en papirhaug og at dette er ildens årsak.

Man mener at skaden dreier sig om en million kroner.

Branden medfører også at Begna tresliperi må stanse, da denne bedrift leverer tremasse til bruket. Follum gikk nu for full drift.

En runde på messen.

Under en omtale av forskjellige avdelinger på Jubileumsmessen skriver »Velgern bl. a.:

»K. Ø. R u d i, Ø. Slidre, utstiller endel av sine kunstferdig utførte feler, som har ord for å være like gode som de er pene å se på. Han fremstiller også strenger m. v.

Svømningens dag

arrangsjertes så vidt vi vet bare på to steder her i Valdres, nemlig på Leira og Fagernes. Det var utrykt vær og det kom en regnskur like før prøven skulde avholdes. Det kom allikevel mye folk for å se på.

På Leira var det over 200 og på Fagernes ca. 150. Ved et slumpetreff blev antallet av deltagere likt begge steder, nemlig 18, og av de 18 var det både på Leira og Fagernes 1 dame og 17 herrer som greidde »Svømmeknappen«.

Over hele landet regner man med at det blev tatt ca. 10.000 Svømmeknapper.

Opland bonde- og småbrukarlag

har på sitt årsmøte gjenvalgt fylkesagronom Lyngstad som formann. Som styremedlemmer blev bl. a. valgt O. Olsen Solheim.

Verdsmøtet for sundagsskulen.

For »Valdres« av sokneprest Mikael Gladhaug.

Som representant for dei delegerte kom dr. C l u s t e r S. M i a o frå Shanghai med ei svarhelsing: »Kristus er vårt einaste håp, og me ynskjer å koma honom nærare i kjærleik og forståing. Det er mitt håp at me som resultat av dette møte i djupare ålvor må sjå Kristus som verdsens håp — og som mitt håp. Berre på denne måten kan me vera verdige gjester her i Norge og verdige arbeidarar i sundagsskulen«.

Etter salmen »Nu la oss takke Gud« lyste biskop L u n d e velsigningi over forsamlingi.

Tysdag den 7. juli var den fyrste arbeidsdagen åt verdsmøtet. Rådsordføraren i verdsforbundet, professor dr. L u t h e r W e g l e frå Yale universitetet i U. S. A., styrde møtet.

Etter ein salme var sungen, held dr. George P. H o w a r d frå Chile ei gripande andakt over emnet: »Kristus — Frelsaren« Han las upp Matt. 1, 21 og Johs. 4, 42 og sa m. a.: »I den gamle pakt gjev Gud seg ut som den einaste sanne Frelsar. Men Kristus er den fullkomne openberring av Faderen. For Jesus var det absolutt klårt at mennesket måtte frelsast. Etter hans syn er mennesket skilt frå Gud. Det var »t a p t«, det var »d a u d t«. Han gjek ut frå s y n d i som kjennsgjerning. Han diskuterte ikkje hennar upphav.

Den frie vilje har valfridom som sitt vilkår, ikkje millom ulike vegar, men millom handling som spring fram av heile personlegdomen, og handling som spring fram av ein lut av personlegdomen.

Frelsa er ikkje berre tilgjeving. Han lærde oss at dersom me vil verta tilgjevne, må me tilgjeva. Tilgjevingi er utgangspunktet for frelsa. Men dei frelste må syne k v a l i t e t e n av si f r e l s e i sitt liv og i si ferd. Kristus frelser heile mennesket. Me vert ofte freista til å meina at frelsa berre har med sjeli eller livet etter døden å gjera. Men me har ikkje lov til å setja grense for frelsa. For ho omfatar h e i l e l i v e t.

Både lekam og sjel. Frelsa kan ikkje verka fullt på livet etter døden før ho har forvandla det liv som me no lever i kjøtet.

Ho gjeld alle tilhøve i livet. Ikkje noko menneske er frelst h e i l t, før det vert frelst frå sjukdom, uforstand, gale motiv, dårlege vanar, sjølvkjærleik, og frå alt som gjer det mindre enn det Gud etla det til. Når eit menneske verkeleg er frelst, kjem det fram ikkje berre i bønemøtor men ogso i huslyden, forretningi og i samfundssaker.

Kristus er ein vedvarande frelsar. Frelsa har 3 tider: Fortidi: »Av nåde er de frelst«, notidi: »De vert frelst«, framtidi: »Frelsa er dykk nærare no enn då de kom til trui«. Frelsa er ikkje berre noko ferdig, ho er ein prosess: »Herren la dagleg dei som let seg frelsa til kyrkjelyden«.

Kristus er realistisk, nøgjereknande frelsar. Han sa: »Ikkje kvar den som segjer til meg: »Herre, Herre« skal komme inn i Guds rike, men den som gjer min fars vilje«. Me reduserar ofte frelsa til å vera berre ein åndeleg gymnastikk. Aa godta ein del om Jesus dogmer er ikkje det same som å tru på honom. Me må h a n d l a på vår tru og verkeleg fylgja han me trur på.

Kristus gjev livet vårt eit nytt mittpunkt. Me er fødde med ego i midtpunktet. Dei frelste har fått Kristus i mittpunktet istadenfor tyranniske eg. Han har fått eit nytt centrum i sitt liv og lever difor eit nytt liv. Ikkje eget, men krossen vert den tapp, som det frelste menneskes liv dreiar seg om.

Kristus er ein fullkomen frelsar. Er me frelst? Tør me segja: »Eg er krossfest med Kristus.

Etter denne andakti, heldt generalsektetæren for dei skotske sundagsskular, pastor Georg Mills, foredrag over emnet: „Sundagsskulens plass i kyrkja sitt liv“. Han innleidde foredraget sitt med Cyprians ord: „Den som ikkje har kyrkja til mor har ikkje Gud til far“. Han pointerte det faktum at kvar einaste kristen skuldar kyrkja sin religion. Personlegdomen er eit produkt av at ein lever i samfund med andre. Og ein kristen personlegdom kan ikkje utviklast utan i levande kontakt med det kristne samfund, som me kallar kyrkja. Det er folk som trur at dei kan vera kristne utanfor kyrja. Det er ei misforståing. Det går ikkje an å leve isolert.

Kyrkja verkar ved sine skrifter, si gudsdyrking, preike, lære og sine Kristus-like lemer. Ho strekkjer seg til alle område i livet og foredlar millionar av menneske. Millom desse er det mange som ikkje vil vita av Kristus eller kyrkja. Men kyrkja har sigra der Kristus er motteken som Herre, der livet er gjenomsyra av kristendomen. Her er Cyprians ord sanne.

Kyrkja har ei veldig opgåve. Oplæringi har mykje å segja for det kristne livet. Og kyrkja lever for å gjeva denne oplæring, som vert tilbode alle. For kyrkja har eit verdsomspennande ansvar. Millom lemene er ogso b o r n i. Kyrkja må syte for dei som ei mor.

Jesus sa: Fød mine lam! Då tenkte han ogso på framtidi i kyrkja. Korleis skal kyrkja få gjeve borni kristeleg oplæring? Røynsla har synt at sundagsskulen er den beste metode som er kjent hittil, til å ta vare på borni og deira religiøse trong. Sundagsskulen er verkeleg ei kyrkjeskule, som må ha ein plass i fyrste rekkje av det kyrkja arbeider med. Kvifor? Eg skal nemna 3 grunnar:

1. Sundagsskulen gjer kyrkja sitt liv rikt ved sin evangeliserande kraft.
2. Sundagsskulen gjer kyrkja sitt liv rikt fordi det lærer op borni til å tilbe Gud.
3. Sundagsskulen gjer kyrkja sitt liv rikt fordi han lærer upp unge menneske til å tena kyrkja.

Sundagsskulen treng mange ting, som kyrkja kan hjelpa han med:

1. Kvar grein av kyrkja bør ha ei ungdomsavdeling med m.a. den opgåve å leide sundagsskulearbeidet i kyrkja.
2. Kvar kyrkje bør ha prestar med øving i og kjennskap til kristeleg opsedingsvesen og metodar.
3. Alle born i ein kyrkjelyd bør leidast inn i sundagsskulen.
4. Kyrkjelyden bør syte for at sundagsskulen får det naudsynlege utstyr.
5. Kyrkjone bør innan eit høveleg område hjelpa kvarandre i sundagsskulearbeidet gjenom eit sundagsskuleforbund.“

Dinæst fekk leidarar for sundagsskulearbeidet i 7 land 5 minutt kvar til å tala um sundagsskulens framgong og vanskar i dei land dei representerte. Det var gripande å høyre kva Kristus hadde fått utretta i dei ymse land gjenom sine brennande vitne, trass i all motstand. Og alle stader hadde dei gjort den røynsla at sundagsskulen var det mest effektike arbeidsreidskap til å kristne folket. Dei vitna alle at Kristus var deira håp. Og dei ba om forbøn for landi sine. Det greip alle.

(Meir.)

Valdresmuseets Midtsommerstevne.

Valdresprinsessen heter frk. Margit Piltingsrud.

Det var almindelig folkevandring til Fagernes søndag. Folk kom pr. bil, sykkel og apostlenes hester fra alle kanter og det var større trafikk i gatene enn noen markensdag om vinteren.

Meteorologiske kunde ikke love annet enn delvis skyet, utrygt vær og da stevnet skulde begynne så det ut til at regnværet vilde komme. Stevnets første del blev derfor henlagt til Folkvang.

Kl. 15,30 stilte Fagernes Musikkorps op og tok en tur gjennem gatene. Folk strømmet til til Folkvang som snart blev sprengmett. Det blev ikke plass til alle og vi tar neppe for hårdt i når vi sier at omtrent like mange måtte gå igjen uten å komme inn.

Stevnet blev åpnet av lærer Olav R u d i med en kort velkomstale hvoretter „Gud signe vårt dyre fedreland“ blev sunget.

Ordet blev så gitt til museets formann, stasjonsmester Peter L e i r a h som holdt følgende tale:

»Valdres er som eit dikt,
eit eventyr skapt av mektuge vette
og stadig umdikta til i dag.
Då breidde Solguden purpurkåpa
si um fjelli og vatni, vigsla dei
og sa:
Sjå Valdres åpnar seg ve morgonsol
eg vil gjera soldagen lang i Valdres«

Slik hilser valdresen Torstein Høverstad sin fedrebygd Valdres.

Han har rett i at Valdres er som et dikt.

Midt i hjertet av landet ligger dalen vår omkranset av høie fjell. Nede i dalen ligger vannene klare og blinkende, og de høie nuter speiler sig i vannet. Fjellsidene reiser sig bratte og høge, og skoddekransen legger sig som et diadem om halsen på de høge tinder.

Skudshorn drønner . . det høres som mineskudd. Det er fjellkongen som gir sitt besyv med i laget.

Og utover de bratte fjell kommer vårvatnet fra Jotunheimen. I skummende kaskader styrter vatnet utfor fjellsiden ned i Vangsmjøsa.

Slik ligger Valdres ved Jonsoktider. . . lengtende i den lyse sommernatt. Og ungdommen samles til dans i den lyse natten. Valdresfela lokker, og gutten svinger jenta i dansen bortover grasvollen.

Så kommer de lyse, lange sommernetter og dager når folk flytter op på setrene. Det er den gildeste tiden på året. Krøtterne rek innover fjellet, og de vet at også de skal ha sin frihet da. Budeien synger og traller og danser på setervollen og venter på laurdagskvelden.

Har du sett Valdres en klar høstdag når farvene i fjellet har begyndt å vise sig. Aldri vil du se et mere storslagent maleri enn det naturen viser hvert år på dette leite. Rødt og gult og grønt stråler om hverandre i de herligste sjatteringer. Og luften er så uendelig klar i september, langt, lang innover mot de høge nuter.

En ensom bjelle lyr sprødt langt borte i briskelia. Men så kommer haustnatten sigende inn over fjellet. Jegerne har reist hjem fra rypefeltet, og det er blitt så uendelig stille i åsen.

Da flytter huldra inn på de tomme støler, og haugtyet gjør sig istand for vinteren. Og i huldrekongens slott glimer det av gull og andre kosteligheter, og her lever haugfolket i herlighet og glede i den lange vinternatten.

Ja slik går sagnet i Valdres.

Valdresmuseet kan feire 35-års jubileum i år.

Det var i 1901 at det første møte blev holdt i den vesle peissestuen på Fagernes hotell som stod ute på tunet. Møtet blev ledet av T. Rogne og det var flere interesserte menn som da møtte op. Tanken om å skape et Valdresmuseum skyldes sikkert kirkesanger Ole Thorsrud som på et ungdomsmøte her i Valdres året i forveien slog til lyd for saken.

Mange gjeve menn har arbeidet for Valdresmuseet. Vi kan nevne direktør Nils Ødegaard, bankkasserer Knut Jørstad og samleren, skulestyrar O. E. Bø som stod i brodden da museet var blitt en virkelighet. Han kjøpte inn Handeloftet og samlet der alle oldsakene. I denne forbindelse vil jeg gjerne peke på en ting. Kirkesanger Thorsrud har en stor verdifull samling oldsaker som han vil la Valdresmuseet overta for en meget rimelig sum og vi vilde så gjerne få denne samlingen. Men vår stilling økonomisk er ikke så god at vi kan gå på og kjøpe denne samling. Jeg mener at det må være en opgave for Sør-Aurdøler å ordne denne saken for Valdresmuseet slik at den havner her på Valdresmuseet for evig tid.

Jeg vil bringe en hilsen fra Thorsrud den gamle veteran i museets tjeneste — han har ringt mig i dag og kan ikke komme til stevnet. Han ber mig huske på Hedalsboken som han har skrevet til inntekt for Valdresmuseet og ber så mange som mulig kjøpe denne bok idag.

Valdresmuseet har reist på hodet efter en stor krise. Under den vanskelige dyre tid — med alt for dyre penger blev

museet reist herute. Det så en tid ut som de gamle verdier vilde komme under hammeren og kanskje reise ut av bygden, men valdresene tok sig sammen og i årene fra 1933 til i dag er gjelden sunket fra kr. 66509,63, til kr 44541 pr. 1. juli i år. Regner vi da fra de bidrag fra redningsboken som er tegnet men ikke innbetalt kr. 4625,— kan vi si at Valdresmuseets hele gjeld idag er 39,916,55 eller en nedgang fra året 1933 på kr. 26593,08.

Disse opgaver er meldt mig idag av museets forretningsfører Olav Hesjadalen. Staten og fylket har velvillig ydet sine tilskudd, men den største hjelpen er fra bygdens folk som har vært utrettelige når det gjelder bidrag til å bevare Valdresmuseet. Vi har hatt basarer — lotteri — og tilstelninger og overalt møtt med velvilje. Fra varmhjertede valdreser har vi fått optil 1000 kroner i gave og det sier sig derfor selv at tross det store arbeide styret har hatt har det vært mange lyse punkter i vårt arbeide med å redde disse gamle kulturminner fra ødeleggelsen.

Men ennu står meget tilbake for at arbeidet er fullført.

Dere må derfor undskylde oss om vi ennu kommer til dere i museets erinder. Ta mot våre tillitsmenn når de kommer — dette arbeide er ikke til enkeltpersons gavn — det er en Valdressak, og kanskje den største som nu er oppe.

Ikveld vil Ridder Sighvat av Leirholar lede prinsessen frem for folket og vepnerne vil føre ternene frem. Frem til dansen mellem bjørkene som lyser hvitt i kveldssolen. Bål tendes ute på fjorden og bærer det bud til alle gode valdreser at de må slå ring om de gamle kulturminner — det være sig enten de gamle ting, våre gamle sagn, våre gamle folketoner.

Lat Torstein Høverstads vakre hilsen bli til virkelighet: Lat soldagen bli laug i Valdres, den fagraste pletten i vårt underskjønne land — det land som vi elsker og som minner oss om far og mor — og den saganatt som senker drømme på vår jord.

Jeg vil be orkesteret om å spille »Ja vi elsker«.

Leirah høstet kraftig bifall.

Valdres Musikklag under sin dirigent Haakon Foss måtte så i ilden. Orkestret spilte noen av Valdrestonene og høstet kraftig bifall. Spesielt må nevnes den vakre „Brurelåt", den kan ikke høres for ofte.

Stasjonsmester Leirah sang solo folkevisen „Sødeste pige" og Underdals valdressang.

Deretter blev det tale av bonde Olav Moe. Moe har en egen evne til å rive folk med sig og hans tale var særskilt kraftig og god. Av plasshensyn kan vi ikke ta den med i referatet. Det er vel unødig å fortelle at hr. Moe høstet kraftig bifall.

Olav Snortheim sang akkompagnert av fru Vigerust flere nummer. Snortheim har utviklet sin stemme meget og den er klar og sikker. Han foredrog meget godt „Veiviseren synger" og „Tollekniven". Formodentlig til ære for Valdresprinsessen sang Snortheim til slutt Griegs „Prinsessen satt høit i sitt jomfrubur". Dette som alle de andre nummere gjorde stor lykke.

Stevnet blev så avsluttet på Folkvang og fortsatte borte på museet.

Hauk Aabel var kommet og folk strømmet bortover for å høre på ham. Antallet av de som var tilstede nede på museet er vanskelig å fastslå. Vi har nu fått opgitt at det er solgt billetter for bortimot 2000 kr. Det var vanskelig å holde kontroll på grunn av at folk trengte på, og dessuten fantes det jo de som gikk omveier for å slippe inn gratis. Det er derfor ikke for stridt sagt at det var mellem 2 og 3000 mennesker tilstede.

Hauk Aabel blev introdusert av Leirah og kontakten med publikum var selvfølgelig sluttet med en gang. Hauk Aabel kan ikke beskrives, han må høres og sees. Med sin ypperlige mimikk og ved den måte han tumler sig på i de forskjellige dialekter river han folk med sig. Det var selvfølgelig voldsomt bifall og stor jubel.

Det blev så pause en times tid og folk begynte for alvår å snakke om prinsessen. Det var selvfølgelig sivet ut hvem det var — en slik ting er jo vanskelig å holde helt hemmelig. Vi tok oss en spasertur bortover mot Fagernes hotell hvor optoget skulde starte. Det lå spenning i luften og en mengde „glåmfølk" var møtt op. Prinsessens vogn var vakkert pyntet med lauv og roser og en stor hingst stod forspent, ferdig til å dra avgårde. Prinsessen og ternene kom ut og blev hilst med jubel og hurrarop fra publikum. Det blev fotografert fra alle kanter. Det er dessværre umulig å få med billede av prinsessen og ternene før i torsdagsnummeret, da klisjeen må lages i Oslo.

I spissen for optoget red ridder Sighvat av Leirholar med to vepnere. Deretter kom prinsessevognen, en spillemann, en gutt i kariol og en hel flokk gutter og jenter i vakre nasjonaldrakter.

Mange hundre fulgte etter toget bortover mot museet og ved museumsporten blev det stor trengsel, men statspolitibetjent Nøtnæs avviklet køen på en rask og grei måte.

Toget tok en runde på idrettsplassen og prinsessen og ternene blev ført op på scenen av tre jurymedlemmer.

Den høitidelige kåring av prinsesse og terner skulde så skje og Peter Leirah grep ordet og utropte for alt folket frk. Margit Piltingsrud fra Sør-Aurdal som Valdresprinsesse og frøknene Haldis Lundstein, Etnedal og Elsa Skrukli, Nord-Aurdal som terner.

Leirah holdt en kort tale for prinsessen og ternene og uttalte bl.a: Det viste sig da vi skulde ha prinsesse og terner til dette stevne at det ikke meldte sig en eneste en. Juryen vilde ikke gi sig og vi var så heldige å få overtalt disse søte unge damer til å støtte Valdresmuseet ved å delta. Dette er ikke ment som noen skjønnhetskonkurranse. Hensikten er utelukkende å skaffe penger til museet og den må sies å være opnådd. Jeg vil be forsamlingen utbringe et 3×3 hurra for prinsessen og ternene.

Musikken spilte op og juryens medlemmer åpnet dansen med prinsessen og ternene. Festen fortsatte utover kvelden og natten med dans og bål på fjorden.

Regnskapet for stevnet er ikke helt opgjort ennu, men det blir sikkert et pent overskudd.

Permanente veidekker forskutteres og utføres av private.

I Stortingets møte lørdag formiddag behandledes følgende interpellasjon fra representanten Bruun, (h):

»Er regjeringen opmerksom på at arbeidsløsheten kan avhjelpes i flere deler av landet ved å påskynde legningen av faste veidekker og at dette kan skje uten utgift for det offentlige ved å inngå kontrakt med de private veidekkefirmaer om leggningen?«

Bruun fremsatte dette forslag: »Regjeringen bemyndiges til i den utstrekning det finnes formålstjenlig til avhjelp av arbeidsløsheten å påskynde leggingen av permanente veidekker ved å la den utføre og forskuttere av private firmaer. Utgiftene som i 1. halvår av budgettåret 1936—37 ikke bør overstige 3 millioner kroner, forrentes og amortiseres av et beløp som svarer til hvad der årlig spares på vedlikehold ved overgang til permanente dekker«.

Bruuns forslag blev vedtatt mot 11 st.

Opland Skogselskap

holdt sitt årsmøte i Gjøvik lørdag under ledelse av formannen, takstsjef Thrana.

Berettningen blev godkjent etter endel bemerkninger, likeledes regnskapet.

Viktig overenskomst sluttet mellem Tyskland og Østerrike.

Lørdag kl. 21 blev overenskomsten mellem Tyskland og Østerrike offentliggjort i Berlin og Wien.

Kommunikeet har følgende ordlyd:

I overbevisningen om å yde et verdifullt bidrag til å fremme den samlede europeiske utvikling i retning av fredens oprettholdelse og i den tro at de dermed best tjener de to tyske staters mange gjensidige interesser best, har det tyske rikes regjering og forbundsstaten Østerrikes regjering besluttet påny å ordne forbindelsen sig imellem på normal og vennskapelig vis. Som følge herav erklæres:

1) Overensstemmende med førerens og rikskanslerens uttalelser av 21. mai 1935 anerkjenner den tyske riksregjering forbundsstaten Østerrikes fulle suverenitet.

2) Hver av de to regjeringer betrakter den innenrikspolitiske ordning som består i det annet land, heri innbefattet spørsmålet om den østerrikske nasjonalsocialisme, som et indre anliggende som de hverken direkte eller indirekte vil øve innvirkning på.

3) Den østerrikske forbundsregjering vil i sin politikk i almindelighet og ganske særlig i sin politikk mot det tyske rike alltid holde den prinsipielle linje, som følger av den kjensgjerning at Østerrike betrakter sig som en tysk stat. Derved berøres ikke Rom-protokollene av 1934 med senere tillegg og ikke Østerrikes stilling til Italia og Ungarn som underskrivere av disse protokoller.

Ut fra den betraktning at den avspenning man ønsker fra begge sider, bare kan virkeliggjøres om visse forutsetninger opfylles av de to regjeringer, vil riksregjeringen og den østerrikske forbundsregjering skape de nødvendige betingelser ved en rekke forholdsregler.

Sør-Aurdal.

Biskopen meddeler mig i brev, mottatt i dag, at det på grunn av inntrufne omstendigheter ikke blir visitas i Sør-Aurdal i september. Visitas er utsatt til 1937.

Bagn 13. juli 1936.

J. Hveem.

Plukk.

— Den største mann i verda er no død i Bucuresti. Han han heiter Gogea Mitu. Han var berre 21 år gamal og vog 185 kg og so var han 2,42 m høg. Det gjekk 7—8 meter tøi til ein dress åt han. Sko laut han ha på nr. 57.

— I nærleiken av Cascutta kantra ei ferje laurdag med 50 mennesker som hadde vore i ei gravferd. Berre 7 mennesker vart redda.

— Den samla billetinntekt ved Jubileumsmessa på Gjøvik var sundagskvelden uppe i 25—30,000 kronor.

— Skulestyrar Islandsmoen er attvald som formann for fylkeslaget »Uppland«.

— Sundag var det 30,000 menneske på vitjing i speidarleiren på Jeløy.

Opland Landbruksselskap

åpnet sitt årsmøte i Gjøvik lørdag. Det var fremmøtt langt bortimot 200 representanter. Ved valgene kom Torger Hovi, Ø. Slidre, inn i styret som representant for småbrukerne, med Olsen Solheim, Aurdal, som varamann.

Sekretær Thomle blev tildelt Opland Landbruksselskaps sølvmedalje og diplom for fortjenstfullt virke gjennem 25 år.

Opland Arbeiderparti

skal ha nominasjonsmøte for fylket på Gjøvik søndag 16. august. Søndag 2. aug. skal partiet holde møter i alle fylkets herreder til valg av nominasjonsmenn.

Ei strålende Blix-høgtid i Gildeskål.

Sundag var det ei strålande Blix-høgtid i Gildeskål. Frå alle kantar av Nordland strøymde folk til for å høgtida minnet um salmediktaren. Då gudstenesta tok til var det samla kring 200 farty med kring 5000 menneske ved kyrkjestaden. Biskop Berggrav avgjorde at festgudstenesta skulde haldast som friluftsgudsteneste.

Biskopen preika.

Etter ei matykt drog heile flåten til Våg, der bautaen skulde avdukast. Denne bautaen er reist av pengar som er innsamla kring heile landet. Biskop Berggrav held avdukingstala — elles var det prolog og talor av fleire, likeeins korsong m. m.

Bryllup feires 19. ds. i Nyvelen, Hønefoss, av Olaug Bang, Hønefoss og Hans Chr. Endrerud, Nordre Land.

Trulova: Frk. Inga Lyseng, Ulnes, og hr. Knut Hovrud, Leira.

Kinamisjonen

har no havt landsmøte i Fredrikstad. Alle møta fekk stor tilslutning, og det var møtt fram mykje utsendingar frå ymse kantar av landet. Hovudkasserar A. Solem, Oslo vart vald til ny formann. Fyrr har formannen vore generalsekretær og, men no er kand. teol. Tormod Vaagen vald til generalsekretær etter Ludv. Hope, som no ikkje ynskte å stå i lenger.

På landsmøtet vart det vigt 8 misjonærar og 4 kvinnelege. Seks gjentor som skal bli misjonærfruer har fått si vigsle.

I kollekt til misjonsarbeidet vart det teke inn 4000 kr.

Det vart vedteke ikkje å brigda namnet på organisasjonen, då dei ymse krinsar hadde uttala seg mot namneforandring.

Arbeidet med jordregisteret i Sør-Aurdal ferdig.

20,000 mål registrert.

Jordstyreformannen mener at jorden jevnt over ikke er god, og at forholdene for bureising ikke er de beste.

Som tidligere nevnt begynte man arbeidet med jordregisteret i Hedalen for en tid siden. Det blev først foretatt befaring av Hedalsengene. Her viste det sig å være meget dyrkbar jord, så sant man fikk kanalisert og senket elven. Jorden er tillagt de enkelte gårder i bygden.

Derfra blev det foretatt befaring av et felt mot Skålevassåsen ved Haugevolla og ved Nordbystjernet. Det er et stort felt ca. 1200 mål og noenlunde godt skikket.

Fra Hedalen gikk turen til Bagn og Reinli med befaring av endel store felter der. Reinli hadde et stort felt innover noen setertrakter ca. 20,000 mål. Dette felt er sikkert et av de best skikkede innen herredet. Bagn hadde også to store felter som tilsammen antas å være 12,000 mål.

Deretter gikk turen til Hedalen igjen med befaring av Vassfaret. Her er det et felt ved Aurdalsseteren på ca. 700 mål.

Resultatet av arbeidet med jordregisteret foreligger nu samlet, og det viser sig å være registrert ca. 20,400 mål jord, der fordeler sig slik på herredene: Bang 10,000, Reinli 6,500, Hedalen 3,900, Begndalen intet.

Vi har spurt jordstyreformannen hr. O. A. Fønhus, hvorledes de tenker å forholde sig med hensyn til utnyttelse av denne jord. Hr. Fønhus svarer, at jorden jevnt over ikke er god og at forholdene for bureising ikke er de beste — men meget av jorden er skikket som tillegg til gårdene, sier han tilslutt.

G. B.

Lindes PERMANENT

Solstråle permanent!

Permanenten uten kold eller varm luft.

Takket være en ny vidunderlig opfinnelse kan jeg nu utføre en NEUTRA SOLSTRÅLEPERMANENT, d. v. s. en permanent uten å skade håret under behandlingen. Derfor gir håret refleks fra sollyset.
Derfor stråler et slikt hår med rikere glans enn noe annet.
Håret blir smidigere og permanenten holder lenger. En solstrålepermanent er vidunderlig vakker.
Fordi permanenten utføres uten kold eller varm luft, er behandlingen meget behagelig.
Prisen for en solstrålepermanent er den samme som for de gammeldagse permanenter. — Bestill time.

Frk. Signe Olsen, Fagernes. Tlf. 22

Opland bondeparti.

Representantskapet og styret i Opland fylkes bondeparti hadde møte på Lillehammer søndag. Det blev besluttet at valgene på utsendinger til nominasjonsmøtet skal foregå for alle fylkets bygder lørdag 8. og søndag 9. august. Videre blev det besluttet å ha nominasjonsmøte på Lillehammer lørdag 15. aug.

Møtet vedtok å tilby listeforbund ved årets stortingsvalg med Opland borgerlige velgerforening, Det radikale folkeparti og Venstre.

Telegrammer fra N. T. B. idag.

Oslo: Odelstinget vedtok igår eftermiddag Lagtingets anmerkninger til loven om driftskreditt for mindre jordbrukere, hvorefter kassen skal ledes av et styre på 5 medlemmer.

Likeledes vedtos enst. Lagtingets anmerkning til folkeskolelovene hvorefter læreransettelser kan innankes for departemanget, istedetfor som av Odelstinget foreslått for herredsstyret eller formannskap.

Blev også vedtatt at stortingsmennene skulde få kr. 500 i ekstragodtgjørelse for den lange sesjon.

*

Til stortingets møte i formiddag er bl. a. opført innstillingen om idrettssaken.

*

Fra Trondheim meldes, at en mann i 70 års alderen, Ingebrigt Helland, fra Heim, er avgått ved døden etter å ha vært stanget utfor en skrent av en saubukk.

Oslo: To gutter i 12 og 8 års alderen druknet søndag i Langvatnet på Nordmør.

En 9 år gammel Haugesundgutt druknet er i et vann i nærheten av byen.

I Glommen fant man igår liket av en 20 år gammel gutt som har vært savnet en ukes tid.

*

Trondheim: I den øverste del av Tømmerdalen og en del av Hølomda gikk det igår en forferdelig haglbyge — som på et område av 1/4 kvadratmil ødela både kornåkrer og poteter. Haglene var store som nøtter og de lå i store fonner til langt på kveld.

Madrid: Den kjente spanske høireføreren Sotello blev drept i går av politifolk. De stakk ham ned i hans heim.

Det forlyder at drapet er en hevnakt i anledning drapet på en høitstående politifunksjonær for en tid siden.

Tildragelsen har vakt voldsom opsikt i Madrid.

*

Montreal: Det forlyder at det er utsikt til enighet om de viktigste stridspunkter på Dardaneller-konferansen.

*

New York: Antallet av omkomne under varmebølgen opgis nu til 1520.

Skaden anslåes på avlingen til 300 mill. dollars.

*

London: I følge Reuter er det mulig at Locarno-konferansen som skulde holdes i Brüssel omkring den 22. ds. blir utsatt på grunn av den tysk-østerrikske overenskomst.

Min trufaste, snilde mann

Johannes Moen

gjekk fredfull heim til Gud idag 70 år gammel.

Leira 10. juli 1936.

Gjertrud Moen.

Gravferdi vert frå heimen laurdag 18. juli. Møtetid kl. 11. Alle hjarteleg velkomne.

Vår kjære gode far, svigerfar, bestefar og bror.

Gullsmedmester Henrik Opheim

hensov stille idag nær 83 år gammel.

Bergen 10/7 1936.

Barn, svigerbarn, barnebarn og søskende.

Min kjære hustru, vår snilde mor og min søster

Marie

døde stille idag 11. juli 1935.

Erik Hjelle Onstad.
Einar og Olav.
Kolbjørn Onstad.

Valdres komm. h. almenskole

begynner igjen efter sommerferien **torsdag 20de aug. kl. 10.**

Innmeldelse av nye elever mottas.

Aurdal 18de juli 1936.

Ole Trøen.

Hytte med båt og fiske

leies fra 1ste august til 18de.
Oplysninger med prisforl. sendes
Noraker
Kristian Michelsensgt. 30
Oslo.

Sør-Aurdal.

Korntrygdmøte holdes på Nerby i Hedalen fk. lørdag den 18. ds. fra kl. 9—4 em.

Korntrygdkassereren.

Stor avlingsauksjon.

Laurdag 18. juli d. å. kl. 11 fm. vert det etter krav frå Ole Løiten halde auksjon på Løiten til sal av heile årsavlingi på rot.

Avlingi på Løitens seter på Jaslangen vert ogso uppropt.

Vestre Slidrelensmannskontor 13/7 1936.

Olav Melby.

STJÅLET

En sykkelsykkel merket G. W., en lue og en slipover blev søndag stjålet fra en sykkel ved Elvely Hotell. Disse ting må bringes tilbake til lensmannen i N. Aurdal innen 8 dage, ellers blir saken anmeldt da vedkommende er iakttatt.